

Zveme Vás na tradiční adventní

Benefiční koncert dětí

O první adventní neděli
2. 12. 2018 v 10:40

v evangelickém kostele v Moravči
(po bohoslužbě, která začíná v 9:30).

Výtěžek je určen potřebným
prostřednictvím organizací
Člověk v tísni a Diakonie ČCE.

Chcete-li se aktivně zapojit hudebním vystoupením, volejte 777258831, farář D. Matějka.

Přehled sborových událostí v adventním a vánočním čase

2.12.	1. adventní neděle	9:30 Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně. Následuje benefiční koncert dětí.
9.12.	2. adventní neděle	9:30 Bohoslužby, rodinná vánoční slavnost s divadlem a nadílkou.
16.12.	3. adventní neděle	9:30 Bohoslužby, slouží f. Hynek Tkadleček z Horních Dubének. Po bohoslužbách promítání fotografií z cest.
23.12.	4. adventní neděle	9:30 Bohoslužby, slouží f. Ester Čašková, po bohoslužbách posezení na faře.
24.12.	Štědrý večer	22:00 Večerní bohoslužba s vánočním zpěvem i kázáním.
25.12.	Hod Boží vánoční	9:30 Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně
30.12.		9:30 Bohoslužby, slouží f. Michael Hána.
31.12.	Silvestr	17:00 Společné ohlédnutí a poděkování za uplynulý rok (koná se na faře).

Další bohoslužby se konají pravidelně každou neděli od 9:30.
Všichni jste zváni!

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moravec 35, 39301, Pelhřimov. Tel: 565394269,
mobil: 777258831. web: <http://moravec.evangnet.cz/>
email: moravec@evangnet.cz
Číslo bankovního účtu: 247400890 / 0300

Adventní a vánoční list 2018

sboru ČCE v Moravči

Když by se vás někdo zeptal, jaké chcete mít Vánoce, co by vás jako první napadlo? Mnozí by asi odpověděli: hezké, klidné, pokojné. Ovšem když pak Vánoce přijdou, tak si prostě nemůžeme pomoci. Pořád se něco shání, organizuje, připravuje. Pokud se vám daří mít klidné Vánoce, ze srdce vám to přeji. Ale říkám si, jestli ty klidné Vánoce nejsou jen takový mýtus: Všichni si je přejeme, ale jen zázrakem se to podaří.

Na druhou stranu, když čteme ten biblický příběh, v něm také moc klidu nenacházíme. Těhotná Marie s Josefem se trmácejí z Nazareta do Betléma kvůli sčítání lidu. V Betlémě marně shánějí ubytování, až skončí někde u zvířat. Tam se jim narodí dítě. To také nebývá úplně klidná záležitost. A tím to nekončí, jen několik hodin po porodu se k rodičce dostavuje první návštěva, jakási skupina cizích lidí, pastýři. Podle tradiční představy pak následují tři králové a zástup dalších. Těžko si představit, že z toho měla unavená Marie kdovíjakou radost, že jí tam po porodu proudí takový zástup lidí.

Klidné vánoce to prostě nejsou. Přesto jsou hezké. Tolik se toho děje, a přesto je z toho vyprávění v hloubi cítit pokoj. Ten pokoj ovšem není způsobený nečinností, že by se nic nekonalo. Vyvěrá odjinud. Pravý pokoj v srdci je veličina, která tak úplně nesouvisí s tím, kolik toho zrovna děláme nebo neděláme. Jestli ležíme na gauči s nohama nahoře (v takovou chvíli mohou být lidská srdce naopak velmi neklidná) nebo lítáme jako hadr na koštěti (ale máme z toho nakonec takovou klidnou radost).

Pokoj v srdcích: máme ho? Pokoj je to, co anděl přejí všem lidem: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi.“ Známe tenhle pokoj? Odkud vychází?

Snazší bývá zeptat se opačně: Proč nám *pokoj* tolikrát chybí? Dalo by se odpovědět, že je taková uspěchaná doba. Opravdu, někdy se toho na nás hrne prostě moc. Ale není ten problém spíš uvnitř nás? Není náš nepokoj svědectvím o jakési zamlčené bolesti, otázkách, o nedůvěře, nejistotě, před kterými se utíká od jedné věci k druhé?

Ale zkusme tu otázku položit kladně: Co pokoj působí? Bylo řečeno, že nedůvěra je to, co nás často o pokoj okrádá. Ale to lze právě říci i opačně: Důvěra je to, co pokoj působí. Důvěra mezi lidmi, důvěra jako základní životní nastavení. Tolik nám dnes chybí! (Téměř jako by se nás někdo cíleně snažil o důvěru okrást.)

Andělé zvěstují pastýřům: Dnes se vám narodil Spasitel! Ta zpráva vypovídá jednu zásadní věc: Bůh se o svět pořád zajímá a chce ho zachránit. A i když pastýři uvidí Spasitele pouze v podobě malého nemluvněte, setkání u jeslí vlije naději a důvěru do jejich srdcí. Vlije do jejich srdcí pokoj.

Kéž i letošní Vánoce vlijí do našich srdcí tu tolik potřebou dávku důvěry a naděje. Vánoční radostná zvěst stále platí: Bůh to se světem pořád ještě nevzdal.

Ze života ve sboru v Moravči

Před námi je advent, vánoční svátky, a také začátek nového roku. Proto je adventní list pravidelnou příležitostí ohlédnout se, co se dělo v roce uplynulém.

Rád bych začal věcí zdánlivě samozřejmou: Centrem sborového dění jsou pravidelné nedělní bohoslužby. Je to příležitost se setkat, dát prostor modlitbě i společenství, slyšet, přijímat. Těžko si představit život církve bez tohoto zdroje a pramene, kterým nedělní bohoslužby jsou. Mohlo by se zdát, že bohoslužby končí požehnáním a písní. Takřka vždy však něco následuje: neformální společenství, kdy lidé zůstanou spolu a mají prostor leccos probrat. Zde má svůj kořen mnoho dalšího, co se koná i mimo neděle.

Program v týdně je zacílen na různé generace. Svou pravidelnost má setkávání s nejstarší generací, setkávání maminek s nejmenšími dětmi, biblické hodiny. Nově od září přibyla do sborového programu výuka náboženství pro školní děti v Pelhřimově, na kterém se setkávají děti z moravečského i pelhřimovského sboru ČCE, ale také další děti, které prostě přilákala nabídka biblických vyprávění a

písníček. Jednou měsíčně se farář s povídáním vydává do domova seniorů v Proseči – Obořišti i do školy ve Vlásenici.

Zpestřením sborového života byly také pobyty dvou praktikantů. Tři týdny v Moravči strávila na jaře nejdříve Tereza Halasová, na podzim pak Jordan Tomeš, oba studenti ETF. Byť se měli jet do Moravče spíše učit sborové praxi, byli oba svým specifickým obdarováním pro sbor obohaceni.

Zjednorázových akcí vzpomeňme na letní festival Greenway s přednáškou o uprchlickém táboře v jordánském Zátarí a koncertem Jana Bružeňáka a jeho hostů.

Na podzim jsme také měli zvláštní příležitost k mezináboženskému setkání, a sice s židy z Liberální synagogy v Nottinghamu (Anglie). K návštěvě našeho regionu je vedla skutečnost, že užívají svitek Tóry z Kamenice nad Lipou. Společnou slavností a modlitbou jsme v Kamenici připomenuli oběti holokaustu.

Spolupráce s YMCA Jindřichův Hradec.

K životu sboru v Moravči patří i spolupráce s YMCA Jindřichův Hradec. Mnozí členové sboru jsou také členy YMCA, účastní se letních táborů, pobytů, ale také pravidelných aktivit v průběhu roku. Svou mnohaletou tradici má přespávání dětí a mládeže na faře (Doubci) a páteční fotbal v tělocvičně v Nové Cerekvi (Kecky). Letos do programu YMCA v našem regionu přibyla úterní sportování rodin s menšími dětmi v N. Cerekvi, oddíl pro školní děti (Ježečci) navazující na páteční výuku náboženství v Pelhřimově, a také nově založený Ten Sing Pelhřimov, což je hudební uskupení (sbor s kapelou) pro mládež ve věku od 13 do 19 let. Energie pro vznik tensingu v Pelhřimově vyšla z party mládežníků, která se za minulá léta dala dohromady právě kolem sboru v Moravči a na akcích YMCA.

Vraťme se ještě k letním táborům a rodinným pobytům. Pro jejich přípravu se totiž také v průběhu roku koná množství přípravných setkání a brigád. Např. připravit tábořiště na Valkounově pro další ročník obnáší velký kus práce, ke které se scházejí nejen členové sboru a YMCA. Tábořiště a rybník Valkounov mají zvláštní kouzlo a moc spojovat lidi napříč organizacemi i mimo ně. Své tábory tu konají a svůj podíl na brigádách nesou také lidé ze sboru ČCE v Českých Budějovicích, skauti z Počátek a (některé ročníky) také z Roudnice nad Labem.

Tento rok ožil Valkounov i velkou červnovou akcí konanou jednou za dva roky: Zlatá horečka. Na Valkounově znovu vznikla osada ve stylu divokého západu včetně zlatokopů, šerifa, bankéře, faráře atd. Tato akce se stala už před dvěma lety návazným bodem vztahu se skauty v Pelhřimově.

Jsme vděční za akce a vztahy, které se rodí kolem Moravče, Valkounova, Nové Cerekve a Pelhřimova, vděční za množství lidí, kteří se setkávají a mají k sobě blízko.